

Elegünk van a sokszorosan leszerepelt politikai szereplőkből?

2024 március 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Reményt ad a fővárosnak Szentkirályi Alexandra indulása a főpolgármesteri székért

Egyesek úgy tartják, mindenkinek saját igazságbuborékja van. Egy külön világ, ahol egyénekenként fogalmazódik meg mindannyiunkban, mit tekintünk sikernek vagy kudarcnak, igazságosnak vagy vérlázítósnak, mit jelent a biztonság, és így tovább. Persze létezik közös metszet: például két ember között, azt hiszem, ezt hívják szerelemnek. És hiszek abban, hogy létezik egyetemes igazság is, ami mindannyiunké.

De hogy mennyire igaz, hogy mindent a saját szemüvegünkön keresztül szemlélünk – s talán nincs ez másként a politikai identitásunkat illetően sem –, jól példázza Donáth Anna és Cseh Katalin is, egy szép reményekkel induló ellenzéki párt két, sokszorosan önmagát lejárató üdvöskéje. Történt ugyanis néhány héttel ezelőtt, hogy

Donáth egy pátoszos bejegyzésben fogalmazta meg közösségi oldalán, a munkájuknak „igenis van eredménye”, mivel egy (ismeretlen eredetű) friss elemzés szerint „Cseh Katalin az Európai Parlament hétszázöt tagja közül a tizenhetedik legbefolyásosabb képviselő, a negyven év alattiak között pedig a második”.

Elgondolkodtató. Azt is írja Donáth, büszke rá, hogy befolyásuk van az Európai Unió működésére, ilyenformán pedig magáénak tudta be az önkormányzatoknak és civil szervezeteknek érkezett sokmilliárdos közvetlen EU-s pénzeket, illetve a hazai korrupciós botrányok kivizsgálását. Érdekes logikai átkötés, aminek azt hiszem, a valósághoz sok köze sincsen.

Abban az értelemben persze van, hogy a baloldal egyes pártjai – köztük természetesen a Momentum is –, illetve európai parlamenti képviselői az elmúlt években egymást felülmúlva dolgoztak azért, hogy Magyarország ne kapja meg a neki járó uniós forrásokat. Cseh Katalinék a legaktívabbak közé tartoztak, ezzel pedig néhány napja Hajnal Miklós is eldicsekedett az ATV-ben.

A Magyar Nemzet gyűjtése szerint például Donáth Anna azért is lobbizott, hogy a hazai oktatás kérdését az uniós források kifizetéséhez kössék, annak ellenére, hogy a szakterület tagállami hatáskörbe tartozik. Ennek érdekében folyamatos kapcsolatban áll(nak) azokkal az uniós képviselőkkel, akik szintén Magyarország vegzálása és ellehetetlenítése érdekében dolgoznak, ám ezt nem is tagadják, sőt: rendkívül büszkének rá.

Nézzük, hogy itthon mire elég ez a stratégia – a Závecz Research legfrissebb mérése szerint a választókorúak között a DK a pártrangsor második helyén áll 13 százalékkal, a harmadik helyezett a Mi Hazánk hatszázalékos, változatlan méretű táborral. Ugyancsak állandó a Momentum támogatóinak aránya, ez a párt öt százalékot ér el.

A teljes választókorú népesség három-három százaléka támogatja az MSZP-t és a Jobbikot (tavaly novemberben négy-négy százalékon álltak). A Magyar Kétfarkú Kutya Pártnak is háromszázalékos a tábor, nem változott az elmúlt hónapokban. Az LMP korábban három-, most kétszázalékos párt, a Párbeszéd támogatottsága nem változott, egy százalék maradt.

A Momentum tehát épp hogy nyaldossa a parlamenti küszöböt, dacára annak – mint megtudtuk –, hogy az Európai Unióban nagy befolyással bírnak. Nincs ebben némi ellentmondás? Csak azért merült ez fel bennem, mert ha mondjuk érdemi ellenzéki pártokban gondolkodunk, talán a legkonstruktívabb az lenne, ha olyan programot dolgoznának ki és hajtanának végre, ami a magyar emberek érdekét szolgálja, nem pedig kerékkötője például a pedagógusok béremelésének vagy a Magyarországnak járó uniós források megérkezésének – merthogy a kettő összefügg.

Azt sem igazán értem, miben szolgálja a magyar emberek érdekét az, hogy folyamatos kapcsolatban állnak az új Sargentininek nevezett Gwendoline Delbos-Corfielddel, egyeztetnek David Pressman amerikai nagykövettel, de Donáth Anna például tagja volt a magyarországi jogállamiságot vizsgáló LIBE bizottság budapesti delegációjának is, amit az a bizonyos Gwendoline Delbos-Corfield vezetett 2021 szeptemberében.

Nem igazán tudom megítélni, a Momentumnak mit jelent a siker, de érdemes néha rápillantani – ha másra nem – a pártszimpátia-mérésekre: itt Magyarországon ez annyira nem szimpatikus az embereknek.

Talán még náluk is jóval siralmasabb képet fest a Párbeszéd nevű „párt”, amely nemhogy a parlamenti bejutási küszöböt, még az egyszázalékos támogatottságot is alig éri el. Ez annyira nem is meglepő, hiszen se identitásuk, se valós programjaik, vízióik nincsenek, vagy ha vannak is, üres lózungok, amit pufogatnak, abból a végére semmi, de tényleg semmi nem valósul meg. Jó példa erre

Karácsony Gergely, Budapest főpolgármestere, aki ennek az alig egy százalékot elérő pártnak a színeiben

díszleg, az önkormányzati választást pedig azzal az ígérettel szeretné uralni, hogy plusz öt egészségben eltöltött évet ígér a budapestieknek.

Tulajdonképpen ez nem is lenne rossz megközelítés, de ezen elkezdhetett volna dolgozni már az elmúlt négy és fél év során is: például normálisan megszervezve a fővárosi forgalmat. Jelenleg ugyanis a káosz és a dugók uralják, ami a légszennyezettséget nézve nem sok jóval kecsegtet, ez pedig a budapestiek egészségét tekintve sem jó ómen. És, tulajdonképpen – nem kisebbítve az egészséges életmód jelentőségét –

vannak azért még jócskán problémák Budapesten, amiket nem ártana megoldani. Például a költségvetési hiány, a fejlesztések totális elmaradása, a kritikátlan hajléktalanhelyzet, de ide sorolandó a zöldítés is, ami Karácsony programjának motorja volt.

Tarlós István ideje alatt tízezer új fát ültettek a fővárosban és száz kilométer (!) új bicikliút épült. A jelenlegi főpolgármester csupán néhány bánatos fát ültetett, amiről azokat ölelgető bejegyzései árulkodnak a közösségi oldalán.

De lehetne még sok mindent mondani, mi áll a mérleg másik serpenyőjében: 2010–2019 között 47 új villamos és 57 új trolis állt forgalomba, elkészült a 4-es metró és megújult a 3-as vonala, elkészült a budapesti fonódó villamoshálózat, meghosszabbították az 1-es villamos vonalát, létrejött a Mol Bubi kerékpárbérlő rendszer, illetve 2700 új P+R parkoló épült – és itt még csak a tömegközlekedés fejlesztéseit vettem sorra, azok közül sem az összeset.

És hogy miért fontos ez most? Visszakanyarodva az írásom elejére, talán létezik olyan siker és eredmény, ami mindenki által elismerhető. Tarlós egy évtizedes építő munkája, azt hiszem, ide sorolandó, a budapestiek szemszögéből biztosan. Ma viszont a főváros kissé elárvult: nincs gazdája, akinek érdemi víziói lennének a jövőjéről.

Néhány napja jelentette be indulását Szentkirályi Alexandra kormányzóvivő, aki júniusban ringbe száll a főpolgármesteri székért. Úgy érzem, nemcsak azért ad reményt a fővárosnak, mert főpolgármester-helyettesként részese volt a majd egy évtizednyi fejlesztésnek és jobbításnak, hanem mert nőként rendelkezik azzal a plusz szemlélettel, ami a „gyengébbik” nemet a férfiatól megkülönbözteti.

Nemcsak a racionalitás, hanem az érzelem oldaláról is vizsgálja az elötte álló problémákat, ami sajátossá teszi a női vezetői stílust.

Azt hiszem, Budapestnek ma éppen erre van szüksége. Gondoskodásra, amiből az elmúlt években nem sok jutott neki – sokkal inkább volt játszótere olyan, sokszorosan leszerepelt politikusoknak, akik a saját hasznukat előbbre tartják a közös érdeknél. Visszatérve Cseh Katalinra és a Momentumra: a nyáron nemcsak önkormányzati, hanem európai parlamenti választások is lesznek. A fentiek fényében érdemes átgondolni, kinek adunk mandátumot, sőt azt is, hogy vajon kell-e nekik az a kevéske öt százalék. Lehet, hogy még az is sok!

Ambrus - Jobbágyi Zsófia - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
